

ת"פ 20/09/26622 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 20-09-26622 מדינת ישראל נ' פלוני (עוצר)

בפני כבוד השופט, סגן הנשיא שמואל הרבסט
בעвинן: מדינת ישראל
באמצעות ענף תביעות במחוז ירושלים המאשימה
נגד פלוני (עוצר)
הנאשם באmittelות ב"כ עווה"ד סנה חייר

זכור דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הودאותו שניתנה במסגרת הסדר טיעון בעבירות של פיצעה לפי סעיף 334+ 335(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ג-1977, וכן בעבירה של תקיפה סתם של בן זוג לפי סעיף 238(ב) לחוק העונשין.

מכتب האישום אשר תוקן במסגרת הטיעון, עולה כי בעת ביצוע העבירות, הנאשם והמתלוונת היו נשואים, והם הורים לשולשה ילדים.

האישום הראשון מתיחס ליום 17.8.20, בשעה 10:00 לערך, אז התגלו ויכוח בין הנאשם למלוונת על רקע סיורבו לאפשר לה לлечת לרופא, לאור חשדו כי היא בוגדת בו.

בהמשך, בעת שהמלוונת שוחחה עם אמו, צעק הנאשם על המתלוונת, נטל לידיו סכין קצבים מהמטבח והניף אותה לעברה. בשלב זה הרימה המתלוונת את ידה על מנת להגן על פניה, והנאשם ذكر ופצע אותה בידה.

אמו של הנאשם, ניסתה למנוע מהנאשם לדקור את המתלוונת, אך ללא הצלחה. כתוצאה לכך, ניגר דם רב מידה של המתלוונת ונגרם לה חתך בידה השמאלית באורך של כ-8 ס"מ ועומק של 0.7 מ"מ שהצריך 11 תפרים.

האישום השני מתיחס למועד אחר, כשמונה חודשים עברו למועדו של אישום הראשון, אז בעקבות ויכוח שהתגלו בין הנאשם והמלוונת, תקף הנאשם את המתלוונת בכר שהיכה בראשה באמצעות כוס זכוכית שהייתה בידו.

כתוצאה מעשיו של הנאשם, איבדה המתלוונת את הכרתה.

תקנון שירות המבחן

עמוד 1

שירות המבחן מတкар כי הנאשם בן 36 שנים, גירוש ואב ל-3 ילדים בני 14-9 שנים. עובר למעצרו התגorer עם משפחתו בירושלים ועובד כנהג הסעות עובדים במשך כ-10 שנים.

משפחה מוצאו תוארה כמשפחה מתפקדת התומכת בנאשם ובמשפחה בעקבות מצבו הנפשי המורכב.

הנאשם תיאר כי לאחר סיום 12 לימודים, עבד במספר עבודות זמניות, ובשנת 2008 הורשע בעבירה אלימות, על רקע סכסוך שכנים, ונידון ל-14 חודשים מאסר.

לאחר שחרורו מהמאסר, החל לסבול מחשבות חוזרות לגבי חсад כי אשתו בוגדת בו. הוא טיפול על ידי פסיכיאטר, אך הטיפול לא הועיל. לדבריו, ביום, בעת שהותו במעצר ולאחר גירושו מastos, מחשבות פסקו והוא אינו זקוק לשיעור רפואי או נפשי.

הנאשם והמתلونת, העובדת כמורה, נישאו לפני 16 שנים ונולדו לבני הזוג 3 ילדים, והנאשם תיאר יחסם תקינים עםם. מזה כ-11 שנים הנאשם סובל מחשבות שווא, מגביל את אשתו, עוקב אחריה ותוקף אותה כשאינה נענית לדרישותיו. בצד זאת, הנאשם דיווח כי לאחרונה התגרשו, בהתאם לרצונה של בת הזוג, וזאת למראות שהוא חש כלפי אהבה, הסכם הגירושין אושר ויש הסדר לגבי הילדים.

הנאשם מסר שמאז אישור הסכם הגירושין, מחשבותיו כלפי המתلونת פסקו, והוא מעוני לטפל בעצמו כדי שלא יחזרו המחשבות ובמידה ישתפר, ירצה לחזור לזוגיות עמה.

שירות המבחן שוחח עם המתلونת, אשר תיארה את הנאשם כאדם טוב הדואג למשפחה ולילדים, אך מזה שנים תוקפות אותו מחשבות של קנאה אליה ומאחר שאיןו מטופל, התנהגותו תוקפנית ואלימה כלפי. הנאשם והמתلونת הם בני דודים, וכן במהלך השנים נמנעו מלהתлонן וניסו לסדר את הקשיים ביניהם בעזרתה בני משפחה. לאחר שהמתلونת לא יכולה להתמודד עוד עם התנהגותו, החליטו להתגרש, תוך הסדרים לגבי הילדים ומאז הגירושין, הנאשם לא מטריד אותה והיא שלה כל חשש ממנו, אף אם ישוחרר ממעצרו.

שירות המבחן דיווח כי המסתמכים הרפואיים אשר הוגשו מלמדים כי הנאשם מאובחן כסובל מהפרעות של מחשבות שווא, ומתופל בכך מעל ל-10 שנים. הנושא המרכזי ממנו הוא סובל, הוא מחשבות שאשתו בוגדת בו. הנאשם מקבל קצבת נכות מהמוסד לביטוח לאומי.

נסר כי כאשר הנאשם מקבל את הטיפול התרופתי, מצבו מתיצב, אך ללא טיפול, מצבו מתדרדר ומהصلاה חוזרת להיות פעליה ומשפיעה על מחשבותיו והתנהגותו. טרם ביצוע העברות דנן, לא קיבל את הטיפול.

חוות הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה לשירות המבחן, מעלה כי הוא גילה תובנה חלקית למצבו, והוירך כי הוא סובל מתרסומנות של תפקוד מוחי ירוד, המאפשרת רק בשנים שונים, בהם התפרצויות זעם והתנהגות אלימה.

באשר לעבירות הנוכחות, הנאשם **נותל אחריות מילולית על המעשים.** לדבריו, הוא סובל מחשבות שווא שאשתו בוגדת בו, ובקבות ויכוח ביניהם, ומתווך מטרה כי תפסיק לצחוק, לקח סכין ואיים עליה שיפגע בה, אך שלל כל כוונה לכך. לדבריו, כשהיא ניסתה להגן ראה בעוזרת ידה, היא נפגעה מהסכין. לגבי אירוע נוסף של אלימות, מסר כי אינו זוכר במה מדובר.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לבחון את הפגיעה וההשלכות של מעשיו עליה ועל סביבתו. ברקע למעשו, עומדים מצבו הנפשי, סוף תסכול נמוך ונוקשות מחשבתי. במצבים בהם עולות לו מחשבות שווא, הוא מתקשה לבחון את התנהגותו ועלול לפעול בצורה אימפלטיבית ותוקפנית, תוך קושי לזהות את הפגיעה של מעשיו וההשלכות שלהם. עם זאת, הוא אינו מעורב בחברה שללית ופלילית ומעשיו הקשים והאלימים אינם מאפיינים את התנהלותו בדרך כלל.

לבסוף, שירות המבחן התרשם מאדם אשר מגיל צעיר סובל מבעיות התנהגות, מקשישים קוגניטיביים ונפשיים, בעל דפוסי התנהגות אימפלטיביים ותוקפניים ונוקט בהתנהלות אלימה ותוקפנית בדרך לפתרון. במהלך השנים התקשה להכיר בקשישים מהם הוא סובל ולא שיתף פעולה עם גורמי הטיפול, אך שחווה עליות ומורדות במצבו הנפשי. במצב זה, במסגרת הזוגית, הוא התנהל מתוך רכשנות וקנאה תוך חוסר נפרדות ממנו וקושי לבחון את הפגיעה מעשו.

אונשים מוחשיים שהוטלו עליו לא הרתינו אותו מחרזה על מעשים אלימים נוספים, מайдן העובה שהתגרש מהמתלוננת מפחיתה את המסוכנות להישנות מעשים אלימים נוספים.

לאור מצבו הנפשי והקוגניטיבי המורכבים והקושי שלו לקחת אחריות על חייו, לא בא שירות המבחן בהמלצת טיפולית-שיקומית עבור הנאשם במסגרת הקהילה.

חוות הדעת הפסיכיאטרית

במסגרת הליך המעצר נשלח הנאשם להסתכלות במרכז לבריאות הנפש באיתנים.

בחווות דעת שנערכה לו שם, ביום 20.10.8, דיווח ד"ר رس킨 סרגיי, מנהל המחלקה במרכז הירושלמי לבריאות הנפש, כי הנאשם מטופל ונמצא במעקב פסיכיאטרי מ-2014. פעם בכמה שנים אירעו מקרים תוקפנות כלפי אשתו.

דווח כי הנאשם גילה תובנה חלקלית למצבו, ללא עדות לפגיעה בביטחון המציאות.

דווח כי ממסמכים רפואיים שנמצאים בראשות המומחה, עולה כי הנאשם קיבל אבחנות שונות במהלך השנים, שייתכן שהן מצביעות על התלבטות הפסיכיאטר המטפל במתן אבחנה.

בחווות הדעת הוערך כי הנאשם סובל מטאומונת MINIMAL BRAIN DYSFUNCTION, אשר על תסמיניה נמנים קושי בויסות הרגשות, אימפלטיביות וקושי בשליטה על דחפים, התפרצויות זעם ואירועי אלימות.

עוד נקבע כי ישנו קווי אישיות פרנוואידים, ביניהם בולטים חשדנות וקנאות המקבלים אופי ועוצמה של מחשבות כפניות הגורמות לסל רבי, **עם זאת מחשבות הקנאה אין מוגעות לרמה של מחשבות דילוזיונאליות.**

במקרה זה, הנאשם ייחס את החשדות כלפי המתלוננת למחלתו, גילה ביקורת יחסית תקינה לגבי מחשבותיו והဏגותו, הבין את הפסול וביטה חרטה.

בעת ביצוע המעשים המיויחסים לו, הנאשם לא היה שרוי במצב פסיכוטי או אפקטיבי, אשר פגע בשיפוטו ובביקורת המציאות, לא היה חסר יכולת של ממש להבין את מהות מעשיו ואת הפסול שבהם **ולכן נקבע שהוא אחראי על**

מעשי וכשיר לעמוד דין.

עוד נקבע כי הנאשם זקוק להמשך מעקב וטיפול פסיכיאטרי, אותו יכול לקבל במסגרת הענישה.

הטייעונים לעונש

ב"כ הצדדים הגיעו את טיעונים לעונש בכתב.

ב"כ המאשימה התייחסה בטיעונה לחומרת מעשי אלימות בתחום המשפחה ועל הצורך לשרש ולהזיע התנהגויות אלה.

לחובת הנאשם 2 הרשעות קודמות בגין עבירות זהות של פצעה כשבירין מזין ותקיפה סתם, בגין ריצה מסרים והעונשים המרתיעים שהוטלו עליו לא התריעו אותו מחרזה על מעשים אלימים.

מתחם הענישה במקרה זה, נע לשיטת המאשימה בין 12 ל-36 חודשים מאסר, ולאור עברו של הנאשם, נסיבותיו האישיות וחומרת העבירות יש למקמו ברף המרכזית של מתחם הענישה ולגזר עליו 24 חודשים מאסר ורכיבי ענישה נלוויים כולל פיצויים משמעותיים למתלוונת.

הסגור טען כי הנאשם התגרש מਆתו בהסכם, הסכם הגירושין אושר ונקבע הסדר כספי ביניהם. בנוסף הוא שילם לה פיצוי בסך של 6000 דינר ירדני.

ה הנאשם הודה והורשע ללא ניהול הוכחות, קיבל אחריות על מעשיו והביע חריטה כנה. הוא חסר זמן שיפוטי יקר ואת הצורך בעדות המתלוונת.

ה הנאשם מוכר למרכז הפסיכיאטרית מזה שנים עקב מחלת ממנו סובל מגיל צעיר, והתקבלו מבחנים שונים כמו הפרעות אישיות, דלוזיות ופסיכופרניה המובילים לאותה תוצאה לפיה הנאשם סובל ממחלה נפשית המשפיעה על תפוקדו, תగבותיו והתנהגותו.

עבבו הפלילי ישן ונושא משנת 2018, והוא נמצא במעקב רפואי טיפולו הכלל זריקות לטווח ארוך.

ה הנאשם סובל מזה שנים ממחלה הגרמת לו למחשבות שווה של קנאה, ולא בכדי הומלץ על מעקב וטיפול פסיכיאטרי.

ה הנאשם לא פעל במכoon לגרימת חבלה, לא חף ב/gotoça ופעל תחת השפעה המחלה ממנו הוא סובל. המתלוונת סלחנה לנאמן בהיותה עריה למצבו הנפשי המורכב ונזקקתו לטיפול, היא לא פנתה להגיש תלונה ובני הזוג התגرسו בהסכם כוללת.

ה הנאשם פעל בהשפעת אי נטילת התרופה והשפעת המחלה, באופן המקrab את נסיבות המעשה לסיג, אך לא מכניס אותו לגדרו, באופן המצדיק סטייה ממתחם העונש, לפי סעיף 40(9) לחוק.

ב"כ הנאשם הפנה לפסק הדין בעניין ניר חזיה, שם קבוע בית העליון כי קרבת מעשה הנאשם למעשה של הגנה עצמית, מצדיקה חריגה ממתחמי הענישה.

אשר למתחם עונש ההולם, טווען הסנגור, כי הוא נע בין 3 ל-8 חודשים מאסר, אשר יש לחרוג מהם לנוכח הקרבה לסיג ולהסתפק בתקופת מעצרו עם צו טיפול ומעקב פסיכיאטרי כמתוחייב בנסיבות העניין.

דין והכרעה

עבירות האלים במשפחה הפכו לרעה חולה הפוגעת במשפחות רבות בישראל. ההד הציבורי שנשמע חד ומהדרה, עולה מהמרקם שהתרסמו לאחרונה, ומעיד על תוצאותיה האפשרות, הקשות והקיצונות של אותה אלימות.

כל אלימות היא חמורה, כל תקיפה פוגעת בכבודו של האדם, בגופו, שלוונו ושלוותו, אך אלימות הנהוגת בין כתלי הבית, בתוככי התא המשפחת- חמורה אף יותר. היא פוגעת באמון שבין בני המשפחה, באמון שהם נתונים בבני אדם בכלל, ומעוררת את השלווה והבטיחון האישי של הקורבנות, בדלת אמותיהם.

מתוך הצורך למגר את התופעה, חזרו בתם המשפט והדגישו את הצורך בענישה מرتעה, ופה לעניין זה פסקית בית המשפט העליון בע"פ 4800/12 סולומון נ' מדינת ישראל, מיום 13.2.12:

"**הפסיקה** חזקה והדגישה כי על בתי המשפט לשרש ולהוקיע התנהגוויות של אלימות במשפחה, תוך מתן משקל של ממש לשיקול הגמול וההרתעה מכלול שיקולי הענישה. מי שמרים יד על בת זוגו - שמא מתוך מחשبة כי הדברים נעשים בד' אמות הבית בגין רואה וב בגין שומע - נקה לא ינקה, וברג'il ישלם על מעשיו בשלילת חיורתו...".

ניסיונות ביצוע העבירות במקרה זה מלמדות על אלימות קשה שהנאשם נקט כלפי המתלוונת. בעת וicot בין השניים, הנאשם צעק על המתלוונת והניף לעברה סכין קצבים. המתלוונת הרימה את ידה על מנת להגן על עצמה, אמו של הנאשם הייתה נוכחת במקום, ניסתה למנוע מהנאשם מלךור את המתלוונת, אולם לא הצליחה, והנאשם ذكر את המתלוונת.

כתוצאה מהבדיקה, נפצעה המתלוונת כר שנגרם לה חתך עמוק בידה והוא נדרש לטיפול רפואי אשר כלל 11 תפרים.

נסוף לairyuz זה, הואשם הנאשם בגין מקרה נוסף אשר ארע חודשים ספורים קודם לכן, במהלךו תקף הנאשם את המתלוונת בכר שהייתה בראשה בראשה באמצעות כס זכוכית. כתוצאה לכך, איבדה המתלוונת את הכרתה.

שני האירועים מתארים מסכת עברייןית אחת, הם קשורים זה לזה, ולכן אקבע לשניהם מתחם עונש אחד.

אירועים אלה מלמדים על חייה של המתלוונת בצלו המאיים של הנאשם. המתלוונת הייתה נתונה, בבייה שלה, לפחד ואיימה. ניכר כי הנאשם היה נתון בהתקף עצם, ובתווך כר, נטל לידי סכין קצבים ופצע את המתלוונת. אירועים דומים הסתימו בעת האחורה בקיפוח חיהן של נשים. הסיכון שהניף הנאשם פגעה הפעם בידה של המתלוונת, אך היא עשויה הייתה לפגוע במקום אחר בגופה, תוך חבטה חזקה יותר. או אז הייתה התוצאה קשה יותר, ואולי אף בלתי הפיכה בדמות קיפוח חיה המתלוונת.

הairyut הנוסף, הבודם בזמן לתקיפה באמצעות סכין, מלמד כי לא מדובר במקרה ייחיד ובודד, גם הוא אפוק' נסיבות חמורות של אלימות אשר בה נקט הנאשם בין כתלי הבית. תקיפה של המתלוונת באמצעות כוס זכוכית, גם היא מסוכנת ביותר ועשיה הייתה להסתה קשה ופגעתית יותר.

גם במקרה זה הנאשם פעל מתוך התקף זעם ובכך סיק את המתלוונת ואת שלומה. על אף הבעיה הנפשית שה הנאשם סובל ממנו, הרי שניכר כי הנאשם הבין את מעשיו ויכול היה להבין גם את השלכותיהם, והוא ניצל לרעה את כוחו אל מול המתלוונת.

כפי שדווח מ�סKir שירות המבחן וחווות הדעת הפסיכיאטרית, הנאשם מטופל מזה שנים בתחום הפסיכיאטרי. שירות המבחן התרשם כי הנאשם לוקח אחריות מילולית על מעשיו, והוא הסביר את מעשיו בכך שהוא סובל מחשבות שואן שאשתו בוגדת זו, ועל כן ביום ביצוע העבירות התנהל ביניהם וicot, אשר הסתיים בהנפת הסכין לעברה, תוך שהוא שלל כוונה לפגוע במתלוונת. כך מסר גם הוא עצמו לרופא הפסיכיאטר בעת האבחון.

חוויות הדעת הפסיכיאטרית קובעת כי הנאשם אחראי למשעיו וכשיר לעמוד לדין, על אף שה הנאשם סובל מהתסמנות נפשית אשר יש לה השפעה על התנהגות אלימה. אין חולק שהintendent מטופל במשך שנים בתחום הפסיכיאטרי וכי לפני אדם המתוודד עם אתגרים נפשיים המשפיעים על התנהגותו.

עם זאת, המומחה התייחס בחווות הדעת למחשבותיו של הנאשם אודות המתלוונת, והסביר כי מחשבות הקנהה למתלוונת, אותן תיאר הנאשם, אינן מגיעות לכדי מחשבות דילוזיונאליות, הוא גילה ביקורת יחסית תקינה לגבי מחשבותיו והתנהגותו והבין את הפסול במעשי.

כלומר, על אף שלקשהים הנפשיים יש השפעה על מעשיו, מעבר לכך שהמומחה לא מצא כי הנאשם איינו כשיר לעמוד לדין או לא אחראי למשעיו, הוא קבע כי המחשבות אשר הובילו להתנהגותו האלימה, הן לא חלק מאותה הפרעה נפשית.

בהתנחת ממצאי חוות הדעת הפסיכיאטרית, הרי שלא חלה הגנה של אי שפויות הדעת, ולא מתקיים במקרה זה התנאים הדרושים לחריגה ממתחם העונש ההולם.

בהתאם לסעיף 40 ט(א)(9) הקרבה לסיג לאחריות הפלילי היא אחת מן השיקולים הנשקלים, בקביעת מתחם העונש ההולם, ובמסגרתו, אין בה כדי להביא לחריגה ממנה, אלא לתנועה בתוכו.

מכאן, שלמצבו הנפשי של הנאשם תהא השפעה על מיקומו של הנאשם בתוך המתחם, אך לא מעבר לכך.

בהתחשב בחומרת המעשים, בפגיעה הקשה במתלוונת, בחזרה על העבירות, וכן בהתחשב בערכיהם המוגנים ובעניין הנוגאת בפסקה, **הרי שמתחם העונש ההולם מקרה זה נع בין 10 ל-24 חודשים מאסר לRICTI בפועל, נוסף לעונשים נלוויים.**

העונש המתאים

ה הנאשם, ولיד שנת 1984, בן 37 שנים. חיים הנאשם והמתלוונת גרים ולهم 3 ילדים משותפים.

הנאשם הודה בעבירות שביצע, ובכך לכך אחראות על מעשיו ושיתף פעולה עם רשות אכיפת החוק וחסר בזמן שיפוטו.

לחובת הנאשם שתי הרשעות קודומות- האחת בעבירות של פצעה כשהעבריין מזווין, מיום 26.10.2008, השנה ה-2, בעבירה של היזק לרכוש בمزיד ותקיפה סתם, מיום 17.1.15. בגין שתי העבירות נגזרו על הנאשם עונשי מאסר.

הרשעותיו הקודמות של הנאשם, שתיהן בעבירות אלימות, מלמדות כי לפני אדם אשר האלים היא דרך התנהגות מקובלת עבورو. על אף שנשפט וריצה מאסרים בשל עבירות אלה, שב הנאשם חזר עליו בהליך זה, ומכאן שעונשי המאסר לא הגיעו להרטעת הנאשם ולהפקת ליקויים.

הנאשם אמין נטל אחראות על מעשיו, אך הוא שב ותולה את התנהגותו האלימה במחשבותיו, אותן הוא מייחס למחלתו.

נסיבות חייו של הנאשם מלמדות כי מאז יולדותו הוא סובל מבעיות למיניהם וקשיים קוגניטיביים נוספים, לצד הליקוי הנפשי ממנו הוא סובל, ולאלה וודאי הייתה השפעה על ביצוע מעשה העבירה, גם אם לא באופן המחייב עליו את ההגנה של אי שפויות הדעת.

העבירות שהנאשם ביצע כאן, היו צומת דרכם בחייו של הנאשם, מבחינה זו שהם הביאו לגירושו מਆשו המתלוננת. Mach, הנאשם מצר על הפרידה והגירושין, ואין ספק כי לעבירות שביצע יש חלק מרכזי לתוכאה זו. הנאשם לא בחר בගירושים מהמתלוננת והוא מסר כי הוא עדין חש אהבה אליה, אך הוא קיבל את החלטתה והבין את רצונה בכך, לנוכח נסיבות נישואיהם העגומות.

שירות המבחן וב"כ הנאשם מסרו כי בני הזוג הגיעו להסכמות אודות הגירושין וההסדרים הנוגעים לילדים, ונטען כי הנאשם שילם פיצוי למתלוננת- כל אלה ניתן לראות בבחינת מאמציו של הנאשם לתקן תוכאות העבירות.

cut, כאשר הנאשם והמתלוננת אינם חיים עוד יחד, פוחתת גם הסכנה שהנאשם ישוב ויבצע מעשים דומים לפנייה. במקור, נוכח נתנוו האישים של הנאשם, צריך היה מקום לעמוד על חלקו המרכזי של מתחם הענישה אשר ציין לעיל, אולם מצבו הנפשי וקרבתו לשיג האחריות הפלילית "מוריד" את דירוגו לחלקו **המרכזי-תחתון** של מתחם זה, ומכאן יגזר עונשו.

נסוף לכל האמור, מכלול השיקולים הנוגעים לנאשם, התחשבתי גם בתקופת מעצרו של הנאשם, במסגרת הליכים אלה.

סיכום של דבר, לנוכח כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. שלושה עשר (13) חודשי מאסר לRICTSI בפועל, וזאת בגין ימי מעצרו.

2. חמישה (5) חודשים מאסר אשר אותו הנאשם לא ירצה, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו על כל אחת מהעבירות אשר בהן הורשע בהליך זה.

3. קנס בסך 1,000 ₪ או 15 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם עד ליום 1.1.22.

4. פיצוי למתלונת בסך של 5,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 1.2.22.
5. הנאשם מתחייב בסך 5,000 ₪ שלא לעבור כל עבירות אלימות במשך שנתיים מיום שחרורו מאסרו. הנאשם הבין והתחייב.
6. המוצגים בתיק יחולטו או יושמדו, וזאת על פי דעתו של רשם המוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום .

ניתן היום, ח' ניסן תשפ"א, 21 מרץ 2021, בנסיבות הצדדים ובאי כוחם.